

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Ndob/4/2022
Identifikačné číslo spisu: 5620201826
Dátum vydania rozhodnutia: 23.03.2022
Meno a priezvisko: Mgr. Soňa Pekarčíková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2022:5620201826.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Soni Pekarčíkovej a členiek senátu JUDr. Beaty Miničovej a JUDr. Ivany Izakovičovej v spore žalobcu: Bc. Michal Macura, s miestom podnikania 065 48 Kyjov 220, IČO: 47 845 538, zastúpeného JUDr. Milanom Trnovským, advokátom so sídlom Štefánikova 1361/4, 031 01 Liptovský Mikuláš, IČO: 37 979 868, proti žalovanému: Monobeton Group s.r.o., so sídlom Sokolovská 366/84, Karlín, Česká republika, IČO: 046 16 308, zastúpenému JUDr. Davidom Mášom, advokátom so sídlom Na Zderaze 1275/15, 120 00 Praha, Česká republika, IČO: 71 458 603, o zaplatenie 17.679 eur s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Liptovský Mikuláš pod sp. zn. 5Cb/30/2020, o určenie miestnej príslušnosti podľa § 38 Civilného sporového poriadku, takto

rozhodol:

Spor vedený na Okresnom súde Liptovský Mikuláš pod sp. zn. 5Cb/30/2020 prejedná a rozhodne ako miestne príslušný Okresný súd Bratislava II.

Odôvodnenie

1. Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky bol Okresným súdom Liptovský Mikuláš predložený spis vedený pod sp. zn. 5Cb/30/2020 na rozhodnutie o miestnej príslušnosti podľa § 38 Civilného sporového poriadku (ďalej len „C.s.p.“). Svoj postup odôvodnil tým, že žalovaný Monobeton Group s.r.o., so sídlom Sokolovská 366/84, Karlín, Česká republika, pri prvom procesnom úkone, ktorý mu patrí (§ 41 C.s.p.) uplatnil námietku miestnej príslušnosti Okresného súdu Liptovský Mikuláš (č. l. 63 spisu).

2. Okresný súd Liptovský Mikuláš uviedol, že žalovaný je právnickou osobou so sídlom v Českej republike, pričom lustráciou vo verejnom registri - Obchodní rejstřík České republiky nevyplýva, že by mal v Slovenskej republike umiestnenú organizačnú zložku zahraničnej právnickej osoby (§ 15 ods. 2 C.s.p.). V Obchodnom registri Slovenskej republiky sa žalovaná právnická osoba ani jej organizačná zložka nenachádza.

3. Žalovaný sa podľa okresného súdu konania zúčastnil tým, že sa vyjadril k žalobe a vo vyjadrení

okrem námietky miestnej príslušnosti konajúceho súdu uplatnil aj prostriedky procesnej obrany podľa § 149 a § 151 ods. 2 C.s.p.

4. Podľa § 36 ods. 1 C.s.p., konanie sa uskutočňuje na súde, ktorý je na prejednanie príslušný. Príslušnosť sa určuje podľa okolností v čase začatia konania; takto určená príslušnosť trvá až do skončenia konania.

5. Podľa § 38 C.s.p., ak ide o spor, ktorý patrí do právomoci súdov Slovenskej republiky, ale podmienky miestnej príslušnosti chýbajú alebo ich nemožno zistiť, najvyšší súd určí, ktorý súd spor prejedná a rozhodne.

6. Podľa § 41 C.s.p., súd skúma miestnu príslušnosť iba na námietku žalovaného uplatnenú najneskôr pri prvom procesnom úkone, ktorý mu patrí; výlučnú miestnu príslušnosť skúma aj bez námietky na začiatku konania.

7. Podľa čl. 7 ods. 1 písm. a/ Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1215/2012 z 12.12.2012 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach (ďalej aj „Nariadenie č. 1215/2012“), osobu s bydliskom na území členského štátu možno žalovať v inom členskom štáte v zmluvných veciach na súdoch podľa miesta zmluvného plnenia, ktoré je predmetom žaloby.

8. Podľa čl. 26 ods. 1 Nariadenia č. 1215/2012, okrem právomoci založenej na iných ustanoveniach tohto nariadenia má právomoc súd členského štátu vtedy, ak sa žalovaný zúčastní konania. Toto kritérium sa neuplatní, ak sa žalovaný zúčastní konania, len aby namietol absenciu právomoci, alebo ak má iný súd výlučnú právomoc podľa článku 24.

9. Podľa čl. 6 ods. 1 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1896/2006 z 12.12.2006, ktorým sa zavádza európske konanie o platobnom rozkaze (ďalej len „Nariadenie č. 1896/2006“), na účely uplatňovania tohto nariadenia sa právomoc súdu určuje v súlade s príslušnými pravidlami práva Spoločenstva, najmä s nariadením (ES) č. 44/2001 (dnes Nariadenia č. 1215/2012 - pozn. najvyššieho súdu).

10. Podľa čl. 16 ods. 1 až 3 Nariadenia č. 1896/2006, odporca môže na súd pôvodu podať odpor proti európskemu platobnému rozkazu prostredníctvom vzorového tlačiva F, ako je uvedené v prílohe VI, ktoré sa mu zašle spolu s európskym platobným rozkazom. Odpor sa musí zaslať do 30 dní od doručenia rozkazu odporcovi. Odporca v odpore uvedie, že pohľadávku popiera, pričom nemusí uviesť dôvody.

11. Podľa čl. 17 ods. 1 Nariadenia č. 1896/2006, ak sa odpor podá v lehote ustanovenej v článku 16 ods. 2, konanie pokračuje na príslušnom súde členského štátu pôvodu v súlade s pravidlami riadneho občianskeho súdneho konania, pokiaľ navrhovateľ vyslovene nepožiadal o ukončenie konania v takomto prípade. Ak si navrhovateľ uplatňoval svoju pohľadávku prostredníctvom európskeho platobného rozkazu, nič vo vnútroštátnom práve nesmie mať vplyv na jeho postavenie v nasledujúcom riadnom občianskom súdnom konaní. Pokračovanie konania ako riadneho občianskeho súdneho konania v zmysle odseku 1 sa riadi právom členského štátu pôvodu (čl. 17 ods. 2 Nariadenia č. 1896/2006).

12. Z obsahu spisu je zrejmé, že návrhom na vydanie Európskeho platobného rozkazu, doručeným Okresnému súdu Liptovský Mikuláš dňa 19.06.2020, sa žalobca od žalovaného domáha zaplatenia peňažnej sumy 17.679 eur spolu s 8 % úrokom z omeškania zo sumy 14.219 eur od 01.12.2019 do zaplatenia, s 8 % úrokom z omeškania zo sumy 3.460 eur od 01.03.2020 do zaplatenia a náhrady trov konania.

13. Okresný súd Liptovský Mikuláš vo veci samej rozhodol Európskym platobným rozkazom zo dňa 08.07.2020, voči ktorému podal žalovaný odpor podľa čl. 17 Nariadenia č. 1896/2006. Následne na základe výzvy konajúceho súdu zo dňa 13.05.2021 (č. l. 58 spisu) žalovaný vo svojom vyjadrení k

žalobe okrem iného uplatnil námietku miestnej príslušnosti Okresného súdu Liptovský Mikuláš (č. I. 63 spisu).

14. Najvyšší súd Slovenskej republiky sa prioritne zameril na otázku, či žalovaný uplatnil námietku miestnej príslušnosti najneskôr pri prvom procesnom úkone, ktorý mu patrí pričom konštatuje, že odpor proti Európskemu platobnému rozkazu nemôže mať voči žalovanému iné účinky než tie, ktoré vyplývajú z čl. 17 ods. 1 Nariadenia č. 1896/2006. Tieto účinky spočívajú v tom, že sa európske konanie o platobnom rozkaze končí a vo veci sa ďalej koná v rámci riadneho občianskeho súdneho konania, ktoré sa riadi právom členského štátu pôvodu (čl. 17 ods. 2 Nariadenia č. 1896/2006). V zmysle uvedeného odpor podaný proti Európskemu platobnému rozkazu, v ktorom nie je namietaný nedostatok právomoci súdov členského štátu pôvodu, nemožno považovať za zúčastnenie sa žalovaného na konaní v zmysle čl. 26 Nariadenia č. 1215/2012 a v tejto súvislosti nie je relevantná okolnosť, či žalovaný v predložennom odpore uviedol dôvody týkajúce sa merita veci alebo neuviedol (rozsudok Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-144/12, Goldbet Sportwagen GmbH.). Tento záver umocňuje skutočnosť, že podľa čl. 16 Nariadenia č. 1896/2006 môže odporca na podanie odporu použiť vzorové tlačivo, v ktorom ani neexistuje žiadna možnosť namietat nedostatok právomoci členského štátu pôvodu.

15. Z uvedeného sa dá vyvodit' záver, že podaním odporu sa končí konanie o Európskom platobnom rozkaze a začína súdne konanie podľa Civilného sporového poriadku.

16. Preto je potrebné za prvý procesný úkon žalovaného, ktorý mu patrí považovať až vyjadrenie k podanej žalobe riadené procesným poriadkom členského štátu pôvodu, resp. v prejednávacom spore Civilného sporového poriadku, ktoré nasleduje po európskom konaní o platobnom rozkaze. Týmto je splnený základný procesný predpoklad na to, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky v prejednávacom spore určil, ktorý slovenský súd spor prejedná a rozhodne v prípade, že je daná právomoc súdov Slovenskej republiky (čl. 26 ods. 1 Nariadenia č. 1215/2012 v spojení s § 38 C.s.p., a § 41 C.s.p.).

17. Najvyšší súd Slovenskej republiky zisťuje, že predmetom sporu je nárok žalobcu za realizovanú dodávku stavebných prác na základe zmluvy o dielo na stavbe „Polyfunkčný objekt autobusová stanica Nivy Mall“ a na stavbe „Nuppu YIT“, všetko v Bratislave - mestská časť Ružinov, okres Bratislava II. Je zrejmé, že žalobca má miesto podnikania na Slovensku a žalovaný svoje sídlo v Českej republike, kedy žalobca svoj návrh na vydanie Európskeho platobného rozkazu podal na Okresnom súde Liptovský Mikuláš (kde má sídlo kancelárie jeho právny zástupca, pozn. najvyššieho súdu).

18. Keďže postupu podľa § 38 C.s.p., predchádza zistenie, či ide o spor, ktorý patrí do právomoci slovenských súdov, Najvyšší súd Slovenskej republiky uvádza, že pri určení miestne príslušného súdu vychádzal zo skutočnosti, že žalovaný je zahraničnou právnickou osobou so sídlom v členskom štáte Európskej únie. Preto najvyšší súd aplikoval pri skúmaní právomoci slovenského súdu a určení miestne príslušného slovenského súdu Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1215/2012 z 12.12.2012 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach, podľa ktorého osobu s bydliskom na území členského štátu možno žalovať v inom členskom štáte v zmluvných veciach na súdoch podľa miesta zmluvného plnenia, ktoré je predmetom žaloby (čl. 7 ods. 1 písm. a/). Najvyšší súd Slovenskej republiky týmto konštatuje, že v danom prípade ide o spor, ktorý patrí do právomoci súdov Slovenskej republiky podľa § 3 C.s.p.

19. Vzhľadom na skutočnosť, že v prejednávacom spore sa predmet zmluvného plnenia viaže na územie Slovenskej republiky - realizáciu stavebných prác na stavbe „Polyfunkčný objekt autobusová stanica Nivy Mall“ a na stavbe „Nuppu YIT“, všetko v Bratislave - mestská časť Ružinov, okres Bratislava II, Najvyšší súd Slovenskej republiky po zvážení všetkých okolností dospel k záveru, že rozumnému usporiadaniu veci v súlade so zásadami hospodárnosti, účelnosti a efektívnosti civilného sporového konania sa javí ako najvhodnejšie riešenie určiť za miestne príslušný Okresný súd Bratislava II, v obvode ktorého došlo k realizácii dodávky stavebných prác a ktorý súd je stranám sporu navyiac aj dobre dopravné dostupný.

20. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z., o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.